

DROGA ŚWIATŁA „SPOTKANIA ZE ZMARTWYCHWSTAŁYM”

Po swoim zmartwychwstaniu Chrystus przychodził wielokrotnie do uczniów i umacniał ich wiarę. Kościół wyróżnia w liturgii Oktawy Zmartwychwstania osiem takich objawień. Te właśnie osiem spotkań stanowią treść proponowanej tu drogi światła. Koncentrujemy się w niej na przyjęciu Chrystusa, przywitaniu Go, uradowaniu się Jego obecnością i zwróceniu się do Niego z modlitwą. Kolejne spotkania nie są więc rozważaniami nad słowem Bożym, lecz modlitwą ułożoną w oparciu o słowo Boże. Znaczenie tak rozumianej drogi światła oraz pomoce do jej przeżywania w kolejne niedziele roku zamieszczone są na tej stronie internetowej w dziale „Pomoce do adoracji”. Są również wydane drukiem w Wydawnictwie św. Stanisława BM.

Zamieszczona poniżej celebracja będzie przeżywana w bazylice Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach w czasie czuwania w tym roku (2012). Rozpocznie się ok. 22.00 (wcześniej, o 21.00 będzie „Wieczór Jana Pawła II”).

Wprowadzenie

Próba śpiewu – ćwiczenie śpiewów, które są potrzebne na *Drodze światła*.

Wprowadzenie do czuwania (program, informacje) oraz do Drogi światła.

Śpiew: *O Stworzycielu, Duchu przyjdź.*

1. O Stworzycielu, Duchu, przyjdź, - Nawiedz dusz wiernych Tobie krąg. - Niebieską łaskę zesać racz, sercom, co dziełem są Twych rąk.

2. Pocieszycielem jesteś zwan, i najwyższego Boga dar. - Tyś namaszczaniem naszych dusz, zdrój żywy, miłość, ognia żar.

3. Ty darzysz łaską siedemkroć, bo moc z prawicy Ojca masz. - Przez Boga obiecany nam, mową wzbogacasz język nasz.

4. Światłem rozjaśnij naszą myśl, w serca nam miłość świętą wlej. - I wątłą słabość naszych ciał pokrzep stałością mocy Twej.

5. Nieprzyjaciela odpędź w dal, i Twym pokojem obdarz wraz. - Niech w drodze za przewodem Twym miniemy zło, co kusi nas.

6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać, daj, by i Syn poznany był. - I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch, niech wyznajemy z wszystkich sił.

P (prowadzący): Módlmy się: Miłosierny Jezu, w ten szczególny wieczór modlitwy, pragniemy wyznać naszą wiarę w Twoją obecność pośród nas i w Twoje nieustanne przychodzenie do swego Kościoła. Otwórz nasze oczy, abyśmy widząc znaki Twej obecności nie wątpili, że jesteś tu z nami, otwórz nasze uszy, abyśmy słysząc ludzkie słowa, usłyszeli w nich Ciebie, otwórz nasze serca, aby radowały się Twoją obecnością i darem Twego Ducha, którego przynosisz. Spraw, aby droga światła, którą rozpoczynamy, była wchodzeniem w światłość i napełnianiem się światłością. Niech zniknie wszelka ciemność z naszego życia. Niech każdego i każdą z nas napełni światło Twojej obecności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Spotkanie 1 - Przy pustym grobie

Kantor śpiewa solo:

To - bie chwa - ła i cześć, Je - zu Zmar-tych-wsta - ły!

Ze - ślij na nas swo - je - go Du - cha.

W czasie śpiewu wyznaczona osoba podchodzi ze świecą do paschału. Zapala świecę i podnosząc ją w górę staje na środku bazyliki, przed ołtarzem, ukazując wszystkim światło.

Wszyscy powtarzają śpiew:

Tobie chwała i cześć, Jezu zmartwychwstały!

Ześlij na nas swojego Ducha!

L1 (lektor): Z Ewangelii według św. Jana: „Wyszedł Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył” (J 20,3-9).

Śpiew: *Alleluja, alleluja, alleluja* (refren pieśni: *Niech zabrzmi Panu*)

L2: Panie Jezu. W niedzielę Twego Zmartwychwstania Kościół odczytuje Ewangelię o pustym grobie. Ty zostawiłeś nam ten niezwykły znak. Dlatego przy nim się zatrzymujemy. Wpatrujemy się w przeżycia Twego umiłowanego ucznia, Jana. Przyszedł pełen wątpliwości, odszedł przekonany o Twoim zmartwychwstaniu. Uwierzył, choć zobaczył tylko pusty grób i płótna. W jego sercu nie tylko odrodziła się ta wiara, którą miał wcześniej, gdy patrzył na Twoje, o Panie, cuda: na uzdrowienia, uciszenie burzy na morzu, rozmnożenie chleba. Przy pustym grobie narodziła się w nim nowa wiara, wiara paschalna, wiara w zmartwychwstanie. Dzięki niej wszystkie wcześniejsze przeżycia zajaśniały nowym blaskiem.

Śpiew: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

L3: Dziękujemy Ci, najlepszy Zbawicielu, za paschalną wiarę, którą wzbudziłeś u Apostołów. Oni tę wiarę ponieśli na krańce świata. Dziś prosimy Cię, przez ich wstawienictwo, abys odnowił naszą paschalną wiarę.

Dwaj kantorzy (głos męski i żeński) śpiewają na przemian poniższe wezwania na melodię litanii do Wszystkich Świętych.

Święty Piotrze, Apostole, który zaparłeś się Mistrza w godzinie męki, ale po zmartwychwstaniu stałeś się Jego niezłomnym świadkiem aż po oddanie życia, *módl się za nami.*

Święty Janie Apostole, który z niepokojem biegleś do grobu i tam uwierzyłeś, że Pan zmartwychwstał. *Módl się za nami.*

Święty Jakubie, który jako pierwszy z Apostołów przelałeś krew za Chrystusa. *Módl się za nami.*

Święty Pawle Apostole, który pod Damazkiem spotkałeś Zmartwychwstałego i Jemu poświęciłeś całe swoje życie. *Módl się za nami.*

Wszyscy święci Apostołowie, którzy przekazaliście nam prawdę o zmartwychwstaniu Chrystusa. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

P: Stajemy zdumieni, Panie, obok Twoich Apostołów, Piotra i Jana. Patrząc z nimi na pusty grób, jeszcze raz pytamy samych siebie, czy dokonał się w nas cud narodzenia się wiary paschalnej, wiary zwyciężającej, zdolnej przemienić życie i owocującej miłością. Taka wiara jest Twoim darem, darem Twego miłosierdzia. Darem niezwykłym, gdyż otwiera ona przed nami wszystkie skarby odkupienia. Odnawiasz w nas ten dar nieustannie, ale czynisz to ze szczególną hojnością dziś, gdy z Kościołem świętujemy tajemnicę Twego zmartwychwstania. Pomnóż w nas, o Panie, paschalną wiarę i naucz nas tak przeżywać każdą niedzielę, aby coraz mocniej jaśniał w niej blask Tego zmartwychwstania. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

*1. Niech zabrzmie Panu chwała w niebiosach
Na wysokościach cześć niech oddadzą
Wielbijcie Pana duchy niebieskie
Wielbijcie Pana Jego zastępy.*

*2. Słońce księżycu, wielbijcie Pana
Gwiazdy świecące, wielbijcie Pana
Niebiosa niebios, wielbijcie Pana
Wody podniebne wielbijcie Pana*

*3. Niech wszyscy wielbią imię Pana
Bo Jego słowo stwarza wciąż wszystko
Bo tylko Jego Imię jest wzniosłe
Niechaj na wieki brzmi Jego chwała*

*4. On daje siłę swemu ludowi
Z prochu podnosi swoich przyjaciół
Jest Bogiem bliskim dla Izraela
Swoich wybranych on sam umacnia*

*5. Niech zabrzmie chwała Ojcu co stwarza
Jego Synowi który jest Panem
Duchowi który w nas zamieszkuje
Przez wszystkie wieki wieków! Amen*

Po zakończeniu śpiewu osoba trzymająca świecę stoi jeszcze przez chwilę. Jest to chwila ciszy, w której wszyscy modlą się w swoim sercu, powracając myślą do przeżytej prawdy. Po chwili ciszy osoba ta podchodzi do wyznaczonego miejsca, gdzie stawia świecę i odchodzi. W podobny sposób przeżywamy kolejne spotkania ze Zmartwychwstałym.

Spotkanie 2 - Z niewiastami wracającymi od grobu

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Gdy anioł przemówił do niewiast, one pośpiesznie oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie». One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą». Gdy one były w drodze, niektórzy ze straży przyszlizli do miasta i powiadomili arcykapłanów o wszystkim, co zaszło” (Mt 28,8-11).

Śpiew: *Zwycięzca śmierci, piekła i szatana,
Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana.
Naród niewierny, trwoży się, przestrasza
Na cud Jonasza. Alleluja.*

L2: Bądź uwielbiony, nasz Panie, który zwyciężyłeś i znów zwyciężasz, który przyszedłeś i znów przychodzisz. Przyszedłeś do niewiast, które wracały od grobu i zatrzymałeś je w drodze. Powiedziałeś do nich: „Nie bójcie się!” One potrzebowały tych słów, gdyż nie wiedziały, co myśleć o pustym grobie. Potrzebowały tych słów także dlatego, że chciałeś im powierzyć zadanie. Miały iść do apostołów i przekazać im Twoje słowa. Nie mogły tego zadania dobrze wykonać, jeśli w ich sercu był lęk, niepewność, czy wątpliwość. Teraz, gdy spotkały Ciebie, wszystkie te słabości zniknęły. Pełne radości i mocy ducha, pełne odwagi entuzjazmu, poszły, by wypełnić misję pełną piękna i blasku.

Śpiew: *Ziemia się trzęsie, straż się grobu miesza,
Anioł zstępuje, niewiasty pociesza:
"Patrzcie, tak mówi, grób ten próżny został,
Pan z martwych powstał." Alleluja!*

L3: Zmartwychwstały Panie, zatrzymaj i nas – zabieganych – jak zatrzymałeś niewiasty wracające od grobu. Skieruj i do nas – zalęknionych – słowa, które do nich skierowałeś: „Nie bójcie się!”. Poślij także nas – słabych – abyśmy mogli, tak jak one, oznajmiać braciom, że ujrzą Ciebie, bo Ty chcesz się im objawić. Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo świętych kobiet, które we wszystkich pokoleniach z odwagą, poświęceniem i mocą Ducha, wypełniały życiowe zadania, które im powierzyłeś.

Kantorzy śpiewają:

Święta Agnieszko, odważnie broniąca czystości i wierności Chrystusowi aż do oddania życia. *Módl się za nami.*

Święta Moniko, cierpliwie i wytrwale wypraszaająca nawrócenie własnych synów. *Módl się za nami.*

Święta Scholastyko, w pełni oddana życiu poświęconemu modlitwie i kontemplacji. *Módl się za nami.*

Święta Faustyno, niosąca całemu światu orędzie o nieskończonym miłosierdziu Boga. *Módl się za nami.*

Wszystkie święte matki i żony, zakonnice i pustelnice, radujące się prawdziwym pokojem serca, ofiarowanym wam przez Chrystusa. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Ustąpcie od nas smutki, troski, żale,
Gdy Pan Zbawiciel tryumfuje w chwale;
Ojcu swojemu już uczynił zadość,
Nam niesie radość. Alleluja!*

Chwila ciszy.

Spotkanie 3 - Z Marią Magdaleną

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Maria Magdalena stała przed grobem płacząc. Odwróciła się i ujrzała stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to Jezus. Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę». Jezus rzekł do niej: «Mario!» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: «Nauczycielu» (J 11a.14b-16).

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!*

Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!

L2: Wpatrujemy się, Panie Jezu, w Marię Magdalenę, która wytrwale Ciebie szuka. Z jej oczu płyną łzy, gdyż Ciebie nie ma. Jej serce nie zaznaje spokoju, gdyż tylko Ty jesteś jego radością. My także jesteśmy ludźmi szukającymi Ciebie. Naszym pragnieniem jest być z Tobą. Gdy oddaliśmy się od Ciebie, gdy znikasz nam z oczu, ból przenika nasze dusze i często powoduje płacz. Wszystko się zmienia, gdy Ty przychodzisz, gdy dajesz siebie poznać, gdy możemy doświadczać Twojej obecności.

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!*

Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!

L3: Zmartwychwstały Panie, Ty sprawiłeś, że tak wielu grzeszników, uwikłanych w namiętności i pełniących złe czyny, nawróciło się do Ciebie. Ich życie się zmieniło. Ziemskie przyjemności zamieniły się w głęboką, duchową radość. Smutek, poczucie pustki i bezsensu, minęło. W oczach pojawił się blask, na ustach uśmiech, w sercu pokój. Za ich przyczyną prosimy Cię, nasz Zbawicielu, o dar radości, którą Ty przynosisz.

Kantorzy śpiewają:

Święta Mario Magdaleno, z płaczem szukająca Chrystusa i znajdująca Go z radością.
Módl się za nami.

Święty Augustynie, szukający szczęścia w świecie i znajdujący je w Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym. *Módl się za nami.*

Święty Filipie Nereuszu, promieniejący radością i niosący ją dzieciom, młodzieży i dorosłym. *Módl się za nami.*

Święta Urszulo Ledóchowska, ukazująca radość jako dostępną dla wszystkich formę apostołstwa. *Módl się za nami.*

Wszyscy Święci i Święte Boże, wnoszący w ten świat prawdziwą radość, ofiarowaną wam przez Chrystusa. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!*

Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!

P: Bądź uwielbiony, nasz Panie i Zbawicielu, w darze radości, którego tak hojnie nam udzielasz. Pomóż nam uwierzyć, że zawsze jesteś blisko nas zwracasz się do nas po imieniu, jak do Marii Magdaleny, stojącej przy grobie. Twoja nieustanna obecność przy nas to szczególnie dar Twego miłującego serca. Gdy ją odkrywamy, smutek przemienia się w radość, a samotność zostaje wypełniona przebywaniem z Tobą we wspólnocie Kościoła. Uwielbiamy Cię wraz z mieszkańcami nieba i sławimy Twoje imię teraz i na wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!*

Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!

*1. Ty, który mieszkasz w chmurze pełnej ognia,
Ty, który siedzisz na tronie z szafirów,
istot tajemnych otoczony chórem,
Boże chwały wielkiej.*

*2. Ty, co zamykasz cały wszechświat w dłoni,
Czynisz z obłoków postuszną rydwany,
Jako swych posłów Ty kierujesz wichry,
Boże Stworzycielu.*

*3. Ty, któryś mówił w krzaku gorejącym,
Ojczyźnie narodu dawnego Przymierza,*

*Lud prowadziłeś przed czerwone wody,
Boże Ocalenia.*

*4. Panie kapłanów, królów i proroków,
złota świątynia przybytkiem Twym była,
Tyś jednak wybrał dom swój w naszych sercach,
Boże Miłosierny.*

*5. Aby pojednać grzesznych ludzi z Tobą,
dałeś nam Syna, co stał się Człowiekiem,
w Nim okazałeś głębię swej miłości,
Boże Odkupienia.*

*6. Przyjął On mękę, śmierć i pogrzebanie,
Krwi swej purpurą przywrócił nam życie,
dnia zaś trzeciego powstał z mroków grobu,
Boże Zmartwychwstania.*

*7. Tobie Najwyższy, pełen majestatu,
razem z Twym Synem i Duchem płomiennym,
sława niech będzie, cześć i dziękczynienie,
Boże zawsze wierny.*

Chwila ciszy.

Spotkanie 4 - Z uczniami idącymi do Emaus

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Tego samego dnia dwaj [uczniowie] byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalanej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali [...]. On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy” (Łk 24,13 -33).

*Śpiew: Alleluja, wznos pod niebo głos.
Pan dał chleba moc, Alleluja.*

L2: Idziesz dziś z nami, Panie Jezu, jak kiedyś szedłeś z uczniami zdążającymi do Emaus. Prowadzisz z nami rozmowę o ważnych sprawach naszego życia, o zwycięstwach i porażkach, o nadziei i rozczarowaniu, o naszej wierze i naszych słabościach. Nasze oczy są, także dziś, jakby na uwięzi. Mimo wysiłków nie zawsze wierzymy, że jesteś aż tak blisko, że słuchasz nas aż tak uważnie, że odpowiadasz na nasze pytania aż tak konkretnie. Wsłuchujemy się więc jeszcze raz w twoje napomnienie: „O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy!” (Łk 24,25).

*Śpiew: Alleluja, wznos pod niebo głos.
Pan dał chleba moc, Alleluja.*

L3: Wędrowałeś, Panie Jezu, z uczniami idącymi do Emaus. Byłeś też z wszystkimi swoimi uczniami, wędrującymi po drogach życia, w kolejnych wiekach i pokoleniach. Twoją obecnością radowali się przede wszystkim święci, ludzie wielkiej wiary, wypróbowanej przez doświadczenia, zwyciężającej wszelkie trudności. Za przyczyną tych świętych, prosimy, aby nasze serca były skore do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy, a przede wszystkim w to, co Ty sam powiedziałaś:

Kantorzy śpiewają:

Święty Benedykcie, z którego wiary i oddania się Chrystusowi zrodziła się wielka tradycja benedyktyńska. *Módl się za nami.*

Święty Franciszku z Asyżu, którego płomienna wiara porywała niezliczone rzesze ludzi ku Chrystusowi. *Módl się za nami.*

Święty Dominiku, który prowadziłeś swoją wspólnotę i innych ludzi do coraz lepszego poznawania wiary. *Módl się za nami.*

Święty Ignacy, który wskazałeś nową drogę odnowy wiary i niesienia jej innym ludziom. *Módl się za nami.*

Wszyscy święci założyciele wspólnot zakonnych i ruchów odnowy religijnej, pomagający ludziom wypłynąć na głębię wiary. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Alleluja, wznos pod niebo głos.
Pan dał chleba moc, Alleluja.*

P: Trwając przy Tobie, nasz Panie, odnawiamy naszą wiarę. Wchodzimy w jej światło i widzimy wyraźniej, że jesteś z nami. Bł. Jan Paweł II wyjaśniał nam, że „kiedy już umysły zostały oświecone i serca rozgrzane, «przemawiają» znaki” (List *Mane nobiscum Domine*, 14). Wtedy uczniowie Cię rozpoznają. Znakiem rozpoznawczym jest łamanie chleba. Dziękujemy Ci, Jezu, za ten dar, za łaskę Eucharystii, którą jako zmartwychwstały na nowo nam przekazujesz. Z Twojego natchnienia Kościół gromadzi się na celebrację Eucharystii przede wszystkim w niedzielę, w Twój święty dzień. Pomóż nam otwartym sercem przyjmować ten niezwykle dar paschalny, dar Eucharystii i otwierać przed innymi jej skarby.

Śpiew: *Alleluja, wznos pod niebo głos.
Pan dał chleba moc, Alleluja.*

*Jezus Pan komunią dla nas co dzień staje się,
On rozrywa grzechu pęta złe.
Cóż uczyni mi człowiek, kiedy ze mną Pan,
Bóg podnosi, podtrzymuje mnie.*

Chwila ciszy.

Spotkanie 5 - Z Apostołami po powrocie uczniów z Emaus

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Gdy rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!» Zatrwożonym i wylękłym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: «Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam». Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi [...]. Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach». Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego»” (Łk 24,36-48).

Śpiew: *Nie zna śmierci Pan żywota,
Chociaż przeszedł przez jej wrota.
Rozerwała grobu pęta
ręka święta, Alleluja!*

L2: Gdy uczniowie z Emaus wrócili do Jerozolimy i opowiadali o swoich przeżyciach apostołom, Ty, o Jezu, przyszedłeś do nich i ofiarowałeś im kolejny niezwykły dar, łaskę oświecenia umysłu, pozwalającą zrozumieć Pisma. Życie Apostołów pokazuje, jak wielkie znaczenie miał dla nich ten dar. Nie wystarczyło, że usłyszeli cudowne nauki. Trzeba było jeszcze zrozumieć ich głęboką treść, a tego człowiek własnymi siłami nie potrafi. Ty ofiarowujesz uczniom pełnię daru rozumienia Pisma dopiero po Wielkanocy, gdyż dopiero teraz, po przeżyciu Twojej śmierci i zmartwychwstania, wszystkie prawdy nabierają pełnego znaczenia.

Śpiew: *Twój, Adamie, dług splecony,
Okup ludzki dokonczony
Wnijdziesz w niebo z szczęśliwymi
dziećmi twymi. Alleluja!*

L3: Zmartwychwstały Panie, Ty ofiarowałeś dar rozumienia prawd objawionych wszystkim ochrzczonym i bierzmowanym. Niektórym dałeś także dar wyjaśniania tych prawd. Służyli oni Kościołowi swoją nauką i pomagali zrozumieć znaczenie Twojej śmierci i zmartwychwstania. Za ich przyczyną prosimy Cię, abys odnowił i pomnożył w nas dar rozumienia Pisma.

Kantorzy śpiewają:

Święty Tomasz z Akwinu, doktorze Kościoła wyjaśniający wszystkim prawdy Boże.
Módl się za nami.

Święty Albercie Wielki, mistrzu i nauczycielu dróg życia według Ewangelii. *Módl się za nami.*

Święta Tereso od Dzieciątka Jezus, objawiająca światu prostą drogę wiary i miłości.
Módl się za nami.

Błogosławiony Janie Pawle II, mistrzu modlitwy i apostołstwa, wprowadzający Kościół w trzecie tysiąclecie. *Módl się za nami.*

Wszyscy święci nauczyciele prawd wiary, prowadzący uczniów drogami świętości.
Módlcie się za nami.

Śpiew: *Próżno strażę, grób strzeżecie!
Już Go tutaj nie znajdziecie:
Wstał, przeniknął skalne mury,
Bóg natury. Alleluja!*

P: W każdą niedzielę, gdy przychodzisz, o Panie, do swego Kościoła, obdarzasz swoich uczniów darem oświecenia umysłu. Głosisz im słowo i uzdalniasz ich do głębszego rozumienia Pisma. Apostołowie dopiero po przeżyciu wydarzeń paschalnych i otrzymaniu łaski oświecenia, zrozumieli czego dokonałeś przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Wejrzyj na naszą wspólnotę, zgromadzoną wokół Ciebie w tym świętym czasie Twego zwycięstwa nad światem. Obdarz nas wszystkich głębią rozumienia wydarzeń paschalnych. Daj nam łaskę rozumienia tajemnicy miłosierdzia, która jaśnieje szczególnym blaskiem w Twoim zmartwychwstaniu.

Śpiew: *Teraz On na ludzkie plemię
i na miłą patrzy ziemię,
Która drogo dziś przybrana,*

kosztem Pana. Alleluja!

Chwila ciszy.

Spotkanie 6 - Z Apostołami nad jeziorem

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej anizeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje». I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje». Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: «Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: «Pójdź za Mną!»» (J 21,15-19).

Śpiew: Śpiewajmy alleluja Panu, alleluja, alleluja. /2x

L2: Niezwykłe było Twoje, o Panie, spotkanie z Apostołami nad jeziorem. Najpierw dzięki Twemu słowu przeżyli cudowny połów ryb, a następnie byli świadkami niezwyklej rozmowy, jaką prowadziłeś z Piotrem. Pytałeś go o miłość, a gdy potwierdzał, że Cię kocha, powierzałeś Mu pieczę nad swoją owczarnią. O miłość pytasz również każdego z nas. Również każdy z nas pragnie powtarzać za św. Piotrem: „Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham”.

Śpiew: Śpiewajmy alleluja Panu, alleluja, alleluja. /2x

L3: Uczyłeś nas, Panie, że najważniejsze przykazanie, to miłować Boga i bliźniego. W Wielki Piątek i Wielką Niedzielę objawiłeś nam, jak potężna jest miłość. Zapalałeś nią wszystkich swoich uczniów. Święci i błogosławieni płonęli najgorętszą miłością do Ciebie i do braci. W ogniu tej miłości rozgrzewają się także nasze serca. Przez ich wstawiennictwo prosimy, aby ogarniała nas ta sama miłość, która była w Tobie.

Kantorzy śpiewają:

Wszyscy święci męczennicy, miłujący aż do przelania krwi. *Módlcie się za nami.*

Wszystkie święte dziewice, promieniejące oblubieńczą miłością wobec Chrystusa. *Módlcie się za nami.*

Wszyscy święci biskupi i kapłani, prowadzący Kościół drogami miłości. *Módlcie się za nami.*

Wszyscy święci małżonkowie, radujący się miłością małżeńską i rodzicielską. *Módlcie się za nami.*

Wszystkie święte dzieci, zdumiewające świat wielkością swojej miłości. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: Śpiewajmy alleluja Panu, alleluja, alleluja. /2x

P: Pytanie o miłość jest zawsze aktualne. Ciągłe dajesz nam, o Panie, szansę, aby z nową gorliwością zacząć kroczyć drogą miłości, by kochać Ciebie i braci jeszcze bardziej, goręcej, żarliwiej. Im większa nasza miłość do Ciebie i głębsze zjednoczenie z Tobą, tym ważniejsze zadania nam powierzasz w swoim Kościele. Dziś odnawia się nasza miłość, dziś powracamy na drogę życia według zasad miłości. To Twój dar, o Panie. Pytasz o miłość, aby ją w

nas odnowić i by nią przeniknąć całe życie. Dajesz miłość i ją umacniasz. Bądź uwielbiony, Panie, w Twym świętym dniu łaski, w dniu Twego miłosierdzia.

Śpiew: *Śpiewajmy alleluja Panu, alleluja, alleluja.*

Chwała Bogu Ojcu, w chwale Jego Syn.

Chwała Tobie Duchu, tworzysz jedno w Nich.

Śpiewajmy alleluja Panu, alleluja, alleluja. /2x

Chwila ciszy.

Spotkanie 7 - Z Apostołami przed rozesłaniem

L1: Z Ewangelii według św. Marka: „Jezus ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucał im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmarłychwstałego. I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie». Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły” (Mk 16,6-19).

Śpiew: *Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do źródeł, światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!*

L2: Apostołowie wiele razy słyszeli słowa wypowiedane przez Chrystusa: „Idźcie”. Szli najpierw do tych miast i miejscowości, do których sam Chrystus przyjść zamierzał. Teraz, po zmarłychwstaniu, słyszą je znowu. Nie tylko oni. Także kobiety, które wracały od grobu oraz Maria Magdalena, usłyszały słowa posłania. Wszyscy są powołani i wszyscy posłani. Każdy jest wezwany, aby szedł do winnicy Pana i podjął służbę. Żniwo jest wielkie, ale robotników mało. Jest ich mało dlatego, że niektórzy z nich stoją beczynnie. Nie idą do winnicy tłumacząc się, że nikt ich nie najał. W dzień zmarłychwstania i przez cały okres Wielkanocny Chrystus wiele razy skieruje do nas słowo: „Idźcie, ja was posyłam”. Szczególna odnowa misji dokona się w dzień Zesłania Ducha Świętego.

Śpiew: *Oto są baranki młode.*

L3: Bądź uwielbiony Panie we wszystkich świętych i błogosławionych, którzy tak pięknie i z takim zaangażowaniem wypełniali powierzone im przez Ciebie zadania. Przez ich wstawienictwo prosimy Cię, napełnij swoim Duchem wszystkich ochrzczonych i bierzmowanych, aby nikt nie był beczynny, lecz służył braciom tym darem, jaki od Ciebie otrzymał.

Kantorzy śpiewają:

Święty Stanisławie, biskupie i męczenniku, który jesteś wzorem miłości pasterskiej wobec powierzonego ci ludu. *Módl się za nami.*

Święty Ludwiku, który jesteś wzorem miłości męża i ojca. *Módl się za nami.*

Święta Beretto Mola, która jesteś wzorem miłości żony i matki. *Módl się za nami.*

Święty Stanisławie Kostko, który jesteś wzorem życia dla ludzi młodych. *Módl się za nami.*

Wszyscy święci i święte Boże, którzy ukazujecie nam wzór pięknego wypełnienia powołania, jakie Bóg nam daje. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Oto są baranki młode.*

P: Nikt z nas, o Panie, nie jest godzien uczestniczyć w misji, którą Ty, Syn Boga wszechmocnego, wypełniałeś w świecie. Nasz udział w tym posłannictwie jest zawsze wielką łaską. Ona nadaje najgłębsze znaczenia naszym codziennym zajęciom. Dzięki Twojej obecności i działaniu Twego Ducha nie są już one tylko zwykłymi ludzkimi działaniami, lecz współpracą z Tobą, o Panie i realizacją naszego powołania. W każdą niedzielę odnawiasz w nas ten niezwykły dar Twego miłosierdzia. Bądź uwielbiony, Jezu.

Śpiew: *Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do źródeł, światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!*

*Na Baranka Pańskich godach,
W szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.*

*W swej miłości wiekuistej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus kapłan ofiaruje.*

*Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wżiera,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.*

*Już nam Paschę Tyś, o Chryste,
Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste
Dla dusz prostych z szczerą wiarą.*

*O Ofiaro niebios święta,
Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta,
Wieniec życia nam zdobywasz.*

Chwila ciszy.

Spotkanie 8 - Z Apostołami w Wieczerniku

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia... przyszedł Jezus, tchnął na Apostołów i powiedział: «Weźmijcie Ducha Świętego» [...]. Po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: Pokój wam! Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli»” (J 20,19-29).

Śpiew: *Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych,
Jezu zmartwychwstały ze śladami męki,
Ty jesteś z nami poślij do nas Ducha,
Panie nasz i Boże, uzdrów nasze życie.*

L2: W ósmy dniu od Wielkanocy, w oktawę Twego, o Panie, Zmartwychwstania, Kościół przeżywa Niedzielę Miłosierdzia. To dzień, w którym wszystkie dary zmartwychwstania

zostają dopełnione. Dajesz Kościołowi Dar ponad inne dary, posyłasz swoim uczniom Ducha Świętego, źródło wszystkich darów. To Ktoś, Osoba, Ten, który jest Twoją, o Jezu, jednością z Ojcem. O ten dar dziś wołamy. Tego daru pragniemy. Tego Ducha na nowo przyjmujemy, aby był naszym wewnętrznym Przewodnikiem.

Śpiew: *Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych.*

L3: Napełnij nas, miłosierny Jezu, darami Twego Ducha, darem mądrości, która ogarnia wszystko, darem rozumu i rady, męstwa i umiejętności, pobożności i bojaźni Bożej. Umocnieni tymi darami pragniemy być świadkami Tego miłosierdzia wobec ludzi.

Kantorzy śpiewają:

Święty Bracie Albercie, niosący miłosierzną miłość bezdomnym i opuszczonym. *Módl się za nami.*

Święty Józefie Kalinowski, ofiarujący grzesznikom w konfesjonale dar przebaczącej miłości Boga. *Módl się za nami.*

Święty Maksymilianie Kolbe, poświęcający swoje życie za życie brata. *Módl się za nami.*

Święta Jadwigo, Królowo, zatroskana o dusze i ciała swoich poddanych. *Módl się za nami.*

Wszyscy święci, świadkowie Bożego miłosierdzia w świecie. *Módlcie się za nami.*

Śpiew: *Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych.*

P: W prefacji na dzień Pięćdziesiątnicy Kościół wychwala Twego Ojca, który zesłał Ducha Świętego, „aby doprowadzić do pełni misterium paschalne”. Ty uczyniłeś każdą niedzielę „Pięćdziesiątnicą tygodnia”. Sprawiliś, że przeżywając Twoje zmartwychwstanie, przeżywamy również zesłanie Ducha Świętego i zostajemy wprowadzeni do odpoczynku Ojca. W tym coraz pełniejszym udziale w wewnętrznym życiu Trójcy, objawia się pełnia Twoich darów, jaśnieje najpiękniejszym blaskiem Twoja miłosierna miłość. Tej prawdzie chcemy służyć i pomóc innym w jej przeżywaniu.

Śpiew: *Przychodzisz, Panie, mimo drzwi zamkniętych.*

Chwila ciszy.

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Ok. godz. 23.20, po zakończeniu Drogi światła, następuje wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwa w ciszy.

P: Wprowadzenie do adoracji.

Śpiew (na wystawienie): *O zbawcza Hostio.*

Modlitwa w ciszy – do 23.45

Śpiew (przed błogosławieństwem): *Przed tak wielkim Sakramentem.*

Śpiew (na zakończenie):

Tobie chór Aniołów śpiewa nową pieśń,

Chwała Barankowi.

Ref: Alleluja (Alleluja) Alleluja (Alleluja) Alleluja.

Chwała i cześć!

Z *Dzienniczka* św. Faustyny: „Kiedy się pogrążyłam w modlitwie, zostałam w duchu przeniesiona do kaplicy i ujrzałam Pana Jezusa wystawionego w monstrancji; na miejscu monstrancji widziałam chwalebne oblicze Pana i powiedział mi Pan: *Co ty widzisz [w] rzeczywistości, dusze te widzą przez wiarę. O, jak bardzo mi jest miła ich wielka wiara. Widzisz, [że] choć na pozór nie ma we mnie śladu życia, to jednak w rzeczywistości ono jest w całej pełni i to w każdej Hostii zawarte; jednak abym mógł działać w duszy, dusza musi mieć wiarę. O, jak miła mi jest żywa wiara* (1420).